



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Scientia Salvts, Sive Considerationes Piæ, Præcipuam
Spiritualis Vitæ Materiam complectens**

Laberhittel, Samuel

Ingolstadii, 1660

317. feria 3. De Temperantia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59837](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59837)

Feria 3. Domin. 21. post Pentecost. 557

MEDITATIO CCCXVII.

Feria 3, Domin. 21, post Pentecost.

De Temperantia.

Aspiciam Dominum JESVM per omnem vitam suam non modò superfluis, sed etiam necessarijs, quantum sine vitæ damno potuit, abstinentem. Fetam eum imitari.

Cons. 1. Temperantia est Virtus data ad cohibendum appetitum concupiscibilem, sensibilia, præcipuè delectamenta gustûs & tactûs ordinans, sive, ut ait S. Augustin. lib. 1. de lib. arbit. cap. 13. *Est affectio coërcens appetitum ab ijs rebus, quæ turpiter appetuntur.*

Cons. 2. Incitamenta. 1. Temperantia est innocentiae & sanctitatis vestigal: quam primum hoc tributum primi Parentes in Paradiso denegarunt, in peccatum prolapsi sunt. 2. Cum simus peregrini, & exules, non debemus rebus hujus mundi ad luxum & voluptatem abuti, sed ad necessitatem solum ijs uti. 3. Per temperantiam Angelis, per intemperantiam brutis assimilamur. 4. Dominus JESVS comedens cum peccatoribus cibum tantâ Temperantiâ sumebat, ut eos hoc exemplo Temperantiæ lucraretur. In omnibus convivijs res aliquas per insignes bono animorum fecit. Magdalenam admittit ad poenitentiam in cõvivio, & Zachæum

558 *Feria 4. Dom. 21. post Pentecost.*
ex filio iræ, mancipio avaritiæ, fure publico
admisit ad esse Filij DEI per gratiam, & effe-
cit Regem spirituales, operatorem justitiæ;
in convivio Marthæ manifestavit altitudi-
nem vitæ contemplativæ: in nuptijs primum
exhibuit miraculum, ex quibus nos docuit
finem conviviorum.

Conf. 3. Actiones 1. Omnem honestatem
ac decus amplecti in rebus, quæ ad corporis
voluptates pertinent, 2. Omnem inhonestat-
em, & turpitudinem timere, & erubescere.
3. In corporis voluptatibus mensuram so-
lam necessitatem habere.

MEDITATIO CCCXVIII.

Feria 4. Domin. 21. post Pentecost.

De Timore.

Aspiciam Dominum meum Judicem, qui
me potest æternum perdere. Peccata
configi Timore DEI carnes meas.

Conf. 1. Timorem esse fugam peccati, ne
quis incurrat Creatoris offensam, & poenas
eas comitantes, juxta illud: *Math. 10. Ti-
mete eum, qui potest Animam & Corpus per-
dere in gehennam; quæ verba explicat Apo-
stolus: Qui non obediunt Evangelio Domini
nostri IESU Christi, penas habent in interitu
æternas. 2. ad Thessal. cap. 1.*

Conf. 2. Incitamenta 1. Opera justitiæ
DEI